

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, domiciliat în_, chem în judecată pe pârâtul [3]_, domiciliat în_, solicitându-vă ca prin hotărârea ce o veți pronunța să dispuneți

Înființarea unui sechestră asigurător

asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâtului până la concurenta sumei de _lei. [4]

Motivele cererii sunt următoarele:

Motivele de fapt [5]:_

Temeiul de drept [6]: îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 591 C. proc. civ.

Probe [7]: în dovedirea pretențiilor, solicit proba cu_

Anexez alăturat copii certificate de pe următoarele înscrișuri

_, taxa judiciară de timbru de 91.000 lei și timbrul judiciar de

1.500 lei [8], precum și recipisa de plată a cauțiunii în valoare de _lei. [9]

Semnătura,

Domnului Președinte al Judecătoriei/Tribunalului [10]

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Sechestrul asigurător este un mijloc procedural pus la îndemâna creditorului pentru conservarea, pe timpul judecării cauzei, a averii debitorului, prin prevenirea actelor de înstrăinare de bunuri mobile ale debitorului de rea-credință, care ar putea periclită executarea silită în viitor a hotărârii ce se va obține. Prin funcția pe care o îndeplinește, sechestrul asigurător este o măsură asigurătorie, care constă în indisponibilizarea unei cantități de bunuri mobile ale debitorului-pârât, din care urmează să se îndestuleze creanța reclamantului, dacă în momentul în care acesta va obține o hotărâre judecătorescă definitivă, debitorul nu își va executa de bunăvoie obligația.

[2] Calitate procesuală activă are creditorul interesat să indisponibilizeze o anumită cantitate de bunuri mobile ale debitorului său, în limita creanței sale, în scopul asigurării realizării acestei creanțe în momentul în care ea va fi constată prin hotărâre judecătorescă definitivă, dacă debitorul nu-și va executa de bunăvoie obligația.

[3] Calitate procesuală pasivă are debitorul titularului cererii de sechestră.

[4] În obiectul sechestrului asigurător intră bunurile mobile și imobile ale debitorului-pârât, indiferent dacă

acestea se află la el sau la un terț, până la concurența valorii creanței pretinse împotriva lui de creditor; de aceea, reclamantul-creditor trebuie să indice în cerere quantumul creanței rezultând din actul scris ce o constată sau din cererea principală de chemare în judecată.

Obiectul este elementul ce face diferența între sechestrul asigurător și poprirea asigurătorie.

[5] Motivele de fapt. Se va menționa, în primul rând, dacă creanța reclamantului este constată sau nu prin act scris.

Dacă creanța este constată prin act scris se va arăta în continuare care este actul constatator al creanței, valoarea acesteia și data când a devenit exigibilă, precum și faptul că pentru această creanță s-a intentat acțiune în justiție; dacă creanța nu a devenit exigibilă se va justifica, în plus, necesitatea sechestrului fie prin aceea că debitorul a micșorat prin fapta sa asigurările date creditorului, fie prin aceea că debitorul nu a dat asigurările promise, fie prin faptul că există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să-și ascundă ori să-și risipească avere, arătându-se totodată că se va depune cauțiunea ce se va fixa de instanță.

Dacă nu există act scris constatator al creanței se va arăta că s-a pornit procedura judiciară de recuperare a acesteia și că s-a plătit o cauțiune de jumătate din valoarea reclamată prin acțiunea principală.

[6] Temeiul de drept îl reprezintă dispozițiile art. 591 și următoarele C. proc. civ.

[7] Probe. Se poate cere administrarea oricărui mijloc de probă admis de lege, cu respectarea regulilor de drept comun în materie.

Ca înscrisuri se depun, în mod obligatoriu, actul constatator al creanței, dacă un asemenea act există, copia cererii principale de chemare în judecată și dovada înregistrării acesteia la instanță, respectiv un certificat de grefă care să ateste existența procesului de fond pe rolul instanței.

[8] Timbraj. Taxa judiciară de timbru este de 91.000 lei (la nivelul anului 2005) iar timbrul judiciar este de 1.500 lei, fiind prevăzute de art. 3 lit. e) din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 4 alin. (1) din O.G. nr. 32/1995, cu modificările și completările ulterioare.

[9] Cauțiunea.

9.1. În cazul creanței constataate prin act scris și ajunsă la scadență, depunerea cauțiunii este lăsată la aprecierea instanței, așa încât în această situație nu se poate depune vreo cauțiune o dată cu cererea de sechestrul.

Dacă creanța este constată prin act scris, dar nu a ajuns la scadență, cauțiunea este obligatorie, însă quantumul acesteia se stabilește de instanță după propria apreciere, așa încât nici în această situație cauțiunea nu se poate depune o dată cu cererea de sechestrul.

Potrivit art. 592 alin. (4) C. proc. civ., nedepunerea cauțiunii în termenul fixat de instanță atrage desființarea de drept a sechestrului.

9.2. În cazul creanței care nu este constatată în scris, cauțiunea, în quantum de jumătate din valoarea pretinsă prin acțiunea principală, trebuie depusă obligatoriu o dată cu cererea de sechestrul.

[10] Instanța competentă, material și teritorial, este cea investită cu judecata în primă instanță a acțiunii principale, indiferent de etapa procesuală - primă instanță, apel, recurs-în care se află judecata acestei cereri [art. 592 alin. (1) C. proc. civ.].